

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

POZOR!

Na volitveni dan 21. januarja 1884.

V slogi je moč!

Pa ne samo v Ormoški, nego tudi v Vaši. Ako ste Vi vsi veliki posestniki složni, Vam nasprotna stranka ni kos; ako pa niste složni, Vas vse zasačijo v svoj nemčurski koš. V „Tages-pošti“ se hvalijo, kako pridno lovijo veleposestnike po našem okraju; jaz pa sem pri občnem zboru dne 29. decembra 1883 spoznala, da vrli Slogaši si le želijo pri starem ostati, to se pravi, ne pri zastarelem poprejšnjem, ampak pri sedanjem okrajnem zastopu; spoznala sem, da je narodni, deloma tudi od mene priporočeni zastop in odbor prav dobro gospodari; v začetku leta 1883 je bilo namreč v okrajnem proračunu pomanjkljaja ali dolga 6928 gld. 24 kr. zdaj koncem leta 1883 pa ga je le 2974 „ 23 „ ker od izposojenih 5000 goldinarjev 2000 gold. še ni porabljeno; zato je 3954 gld. 01 kr. manj dolga, kakor lani. Gospodarstvo je dobro napredovalo; zakaj bi torej segali spet po tistih možeh, ki so lani narodnej stranki zapustili dosti dolga.

Eh, pravi nekdo iz gornjega kraja, kaj boste volili sedajne zastopnike! Le rajši tiste starinske; vidiš li, da tudi sedanjí zastop hoče doli na Presiko neko novo cesto delati.

Pa mu odgovarja volilec iz spodnjega kraja: Nam pa le nič ne privoščite; ste že pozabili, da smo tudi mi pomagali Vam cesto delati do sv. Tomaža, katero tudi jako redko, ali celo nič za se ne potrebujemo; tudi je za podporo občinske ceste Savci-Bratonečiči-Velikanedelja precejšnji znesek v proračun sprejet, tako da se bo s časom pri boljši blagajnici tudi tista cesta v II. red povzdignila.

Spet šepeta nekdo, da letošnji prodec iz jam ni tako fino bel, kakor je bil poprejšnji dravski, odgovarja se mu, da Ormožani sami neso dovolili dravski prodec na okrajne ceste navažati, dasiravno Drava ne bi nič pogrešala prodeca, če bi ji ga bili vzeli za naše ceste; tudi pritožba na c. kr. glavarstvo ni nič pomagala. Jeden ima na srcu jedno,

drugi pa drugo; vsem se lahko ustreže s penazi, brez penaza pa nikomur; z malimi penazi pa se ne koliko vsakemu ustreže; zato moramo pravičri biti; koder občina sama ni kos kaj občekoristnega dovršiti, jej mora celi okraj pomagati; če si občine opomorejo, to hasne tudi okraju.

Ker je pa precej novih gg. volilcev, ki morebiti ne vedo, katere zastopnike je veleposestvo te leta volilo, jih naštejemo:

1. Gosp. dr. Geršak Ivan, c. kr. biležnik v Ormoži.
2. Gosp. Sporn Jožef Siegfried, dekan in župnik v Ormoži.
3. Gosp. dr. Žizek Anton, zdravnik v Ormoži.
4. Gosp. Švinger Albin, župnik pri sv. Miklavži.
5. Gosp. Kandrič Simon, posestnik in krčmar v Ormoži.
6. Gosp. Horvat Anton, veleposestnik v Cvetkovcih.
7. Gosp. Šmidl Henrik †, bivši oskrbnik pri Veliki nedelji.
8. Gosp. Gesner Friderik, posestnik na Vinskem vrhu.
9. Gosp. Fuchs Ivan, posestnik na Hardeku.
10. Gosp. Kmetič Franc, c. kr. okrajni sodnik v Ormoži.

Tu so zdaj vsi; jednega je nam že nemila smrt izbrisala, druge pa izbrisite Vi sami, kakor se Vam zdi; vender Vam jaz podpisana „Sloga“ nasvetujem to-le:

Nič veliko ne spreminjajte; držite se vseh tistih, ki so pokazali svojo ljubezen do slovenskega naroda; že pri občnem zboru je bilo sproženo, naj se prvoimenovanih šest zastopnikov zopet voli; namesto g. Šmidla od Velike nedelje pa naj bo poklican:

7. gosp. Alt Ivan, veleposestnik in krčmar pri Veliki nedelji; — namesto g. Gesnera:
8. gosp. Robič Maks, kateremu so tudi Vinski in drugi vrhi tako dobro znani, kakor g. Gesneru; — namesto g. Fuchs-a naj bo pozvan:
9. gosp. Ivanuša Martin, veleposestnik in občinski predstojnik na Humu, bivši govornik za vse občine tega okraja pred Nj. Veličanstvom v Ptui; — zdaj pa še predlagam naj bo na mesto g. Kmetiča:

mu nič ni, ampak le za vsakdanji kruhek, za ta se napenja dan in noč. Pač nanj je mislil zbadljivi Prati pisoč:

— tu sudi
da capo a pié:
ma in grazia degli scudi
ti adatti a far —

Hibe, razne hibe slovenskih časopisov, kot sprva rečeno, so me napeljale, da sem jel sestavljati te že predolge podlistke. Že na nekem drugem mestu sem govoril o uvodnih člankih, njih početku v francoskih novinah in njih razširjanji v časopisje drugih narodov. Uvodne članke prijavljajo tudi slovenski listi. In jeden izmed teh slovenskih listov je očital parkrat „Slovenskemu Narodu“, da v svojih uvodnih člankih razpravlja irska in skandinavska vprašanja. Tine! ne zameri tega vprašanja tem plitvim pisunom, ki razen štirskega fižola in ameriškega špeha ne poznajo druge reči na svetu; sedanje svoje časnikarske dolžnosti se pa še ne zavedajo. Vsakemu časopisu, pred vsem pa dnevniku so primerni, potrebni uvodni članki. A uvodni članki v dnevniku se morajo bistveno ločiti od uvodnih člankov v časopisu, ki v tednu le jedenkrat ali k večjemu dvakrat izhaja. Zadnji ta časopis, če

10. gosp. Munda Martin, veleposestnik v Franjkovcih.

Ako se Vam vsi dopadajo, je dobro; ako pa katerega izmed teh 10 kandidatov zbrisate in koga drugega na njegovo mesto želite, naznanite ga hitro meni, da ga priporočam, ako mi je všeč, tudi unim drugim gg. volilcem, ker Vaš kandidat potrebuje za zmago ravno toliko glasov kakor naš. — Pa le nobenega nemškutarja m. ne imenujte; nemškutarji pa so vsi tisti, ki pravijo: da je narodna stranka vsemu kriva, kar se neugodnega na svetu pripeti, ako je komu kakova mrha crknila; da smo mi krivi, ako je po nesreči ali nemarščini Vašemu sosedu skedenj zgorel; da je narodna stranka kriva, ako Vam je vinograd pozebel itd.

Nemškutar Vam se kaže v dvojni obliki: on je včasih tisti lev, ki rjoveč išče svoj plen; sveto pismo že opominja: Ustavljajte se mu pogumno. Tako so naši nemškutarji rjovelí po „Tages-pošti“, da bode naš okraj letos imel 30% nalog namesto 20%; no! ako bi oni spet krmilo v roke dobili, bi že bili morebiti to žuganje izpolnili; tako pa je ostalo le pri starem; ta rjoveča oblika pa ni tako nevarna, kakor una druga bolj navadna; nemškutar namreč je tudi tista trtna uš, ki je človek nič ne vidi z navadnimi očmi, ki pa na skrivnem strašansko objeda; močen trs prave značajnosti se hitro začne sušiti, kamor ta mrčes porine; ne morete se je več znebiti, ako se Vas je jedenkrat lotila; mislite da ste še zdravi narodnjak pa v srcu Vas je že ta gnjus skužil.

Noben veleposestnik se ne bo izneveril svoji narodnosti in na očitvidno škodo okraja ne bode zapustil svojo narodno bandero; ko bi se jej pa izneveril, tedaj mu bodem Modrinjakove besede na pot dala, ki sem si jih v Središči pri svečanosti zapomnila:

„Erjav kakti Judež bodi!“
„Naj Te pes za plotom jé;“
„Med Slovence naj ne hodi;“
„Ki je prav Slovenec ni!“

Toraj, volitev je jako važna, nobeden ne sme doma ostati, vsi morate priti na volišče; kdor doma ostane, že nema dobre vesti, tistemu že gloda trsna uš nemškutarstva na slovenskem srcu; volitvena pravica ni samo pravica, nego tudi dolž-

LISTEK.

Casnikarstvo in naši časniki.

(Dalje.)

Po slabi družbi glava boli, pravi stara prislovica, jednako uplivajo na človeka, na narod slabi časopisi: spačijo mu vse mišljenje in čutje. Nikdo bi ne smel trpeti, da ta ali oni pisun na skrivnem kako reč prevrača in napak zavija, ali jo celo izmišlja ter svojim rojakom po časopisih laži za resnico prodaja ali mej njimi neumnosti širi. Sreča in blagor pa slava naroda zavisi od njegovega duševnega napredka. Ono počenjejanje sleparskih in lačnih časnikarjev pa zavira narodu duševni razvitek ter ga sili iz svetlobe nazaj v tmine. Razvitek ali pogin vsakega naroda, uči nas zgodovina, ravna se po tem, ali so mu osodo določevali najizobraženejši in najpoštenjši, s kratka najizvrstnejši možje ali pa le malopridneži in sploh možje nizke vrste. Že zato bi morali vsi poštenjaki in razumniki izmed lehkovernega občinstva spodrivati vse slabe in nepoštenne časopise. V teh se najeti pisun hlina občinstvu, da je le lože prevari; za resnico, za pravi napredek

je dobro in pametno uredovan, razpravljal bode v svojih uvodnih člankih le domače razmere, domača politična vprašanja. Dnevniku naloga sploh je obširnejša; pojasnovati ima svojim čitateljem ne le vsakdanje politično stanje naše domovine, ampak vsako imenitniše politično vprašanje na svetu. Prav primerno bi bilo, ko bi sedaj „Slovenec“ ali „Slovenski Narod“ v uvodnem članku slovenskemu čitateljstvu pojasnila razmerje mej Francozi in Kitajci glede na zamotano vprašanje v Zadnji Indiji. In prav je imel vselej „Slovenski Narod“, da je sem ter tja obravnaval taka imenitna inostranska politična vprašanja, ki zanimajo vsakega izobraženega človeka. Naj se zaradi tega oni slovenski časopis še toliko uveda — odpustite mu, saj ne ve, kaj dela; pesnik pravi:

„Črevlje sodi naj kopitar“.

Konci minolega stoletja občrtal je že Vodnik v predgovoru „Ljubljanskim Novicam“ imenitno nalogo slovenskemu časopisju:

Je kaša zavrčela? Al' pameti 'majo
Se trga kaj nit? Po svetu kaj več,
Kaj sosed moj dela? Al' druž'ga kaj znajo,
Sem prašati sit! Ko hruške zgol peč'.

Od tega Novice
Ljubljanske pov'do.

nost. Vi pa gospod volivec ste še posebej povabljeni, da pridete že ob 9. uri v Ormož in sicer v gostilno k „Sovi“ ondi se bodo zbirali vsi narodni volilci in ondi se bodo tudi konečno pogovorili o kandidatih in o tistih treh gospodih, katere kanijo voliti v komisijo.

Lepo Vas pozdravljam

Ormoška „Sloga“.

„The Times“ o Slovencih.

Mr. Mackenzie Wallace, znani angleški pisatelj, ki je od l. 1871—78 živel v Rusiji ter je o tej veliki državi izdal obširno knjigo, ki je do zdaj doživela že več natisov ter je preložena tudi na nemški, švedski, holandski in madjarski jezik, — zdaj pa kot dopisnik največjega angleškega lista že nekoliko let biva v Carigradu, porabil je letos svoje zimske počitnice v to, da je šel potovati in opazovat po južnih slovanskih deželah.

Meseca decembra se je blizu 14 dni mudil v Ljubljani, obiskal je našo Gorenjsko stran, občeval z mnogimi slovenskimi profesorji in slovenskimi politiki in nedavno je v londonskih novinah „Times“ pod naslovom „Among the Southern Slavs“ — „Mej južnimi Slovani“, priobčil dva obširna feuilletona o Slovencih. Feuilletona sta tako obširna, da bi napolnila kake tri cele liste „Slovenskega Naroda“.

V prvem feuilletonu opisuje Wallace, oprt na Miklošičeve in Krekove znanstvene rezultate, v kakem zvezi so Slovenci z ostalimi slovanskimi rodovi, koliko jih, kod prebivajo in kakšne so njih razmere proti Italjanom, Nemcem, Madjarom in njih slovanskim bratom. Ko je tako opisal Slovence v narodopisnem in zemljepisnem oziru, začne objektivno razmotrivati njih zgodovino od Karla Velikega do današnjih časov ter pripoveduje, koliko so Slovenci prebili od Nemcev, ki so našemu narodu hoteli vzeti tudi jezik, kakor so mu vzeli zgodovino.

V drugem feuilletonu opisuje Slovence v književnem in v političnem oziru. Hvali njih omiko, delavnost, vztrajnost. Opisuje našo književnost, ter slika naš politični položaj. Vse zahteve narodne stranke, da se namreč izvede v šoli in uradu popolna ravnopravnost, Wallace odločno odobrava ter tudi sicer pripoveduje, kako se je Slovincem boriti za narodni obstanek. Posebno hvali slovenske politične voditelje, koliko so dobrega storili, da bi kmetu in priprostem narodu zboljšali njegovo materialno stanje.

Naš priprosti narod po kmetih mu je posebno simpatičen. A tudi ne zamolči, s kakim orožjem nemštvo napada našo narodnost.

Oba članka sta pisana stvarno, Slovincem prijazno in vsaka vrsta nam kaže fino opazujočega, temeljito omikanega in objektivno sodečega moža. A našim političnim sovražnikom že kri vrè, ako tujec Anglež o Slovencih in njih političnem programu in narodnem delu pravično sodi. Zato je pisal nedavno neki nemški list: „Weit ist es mit den „Times“ gekommen, dass jetzt schon die Slovenenführer in denselben ihre Stimme erheben können!“

Mi g. Wallace, ki zdaj potuje po Hrvatskem in po Bosni, vsem svojim jugoslovanskim bratom toplo priporočamo. Interesanten mož je in pravico zna pisati!

K statistiki dolnje Štajerske.

(Konec.)

Okrajno glavarstvo Brežice zavzema sodnijske okraje: Kozje, Sevnica in Brežice vkupe 8462 hiš s 46.695 prebivalci, mej katerimi je 45.098 Slovencev, 981 nemški govorečih, 12 oseb inih narodnostij, po spolu 22.971 moških, 23.724 ženske po veroizpovedanju 9 protestantov, 8 židov 2 brezvernika (?).

Kozijanski okraj šteje v 3677 hišah 19.393 prebivalcev, 18.866 Slovencev, 281 Nemcev, mej slednjimi je Kozje zastopano z 131 glavami. Podčetrtak jih ima 43, Podstreda 18, Sv. Peter pod sv. gorami 16, po drugih občinah pa je naj večje število 3 — 5, velika večina občin še ne pozna blagosti nemščine. Občine so tudi tu male, jedini St. Peter broji 2524 duš.

Okraj Sevniki broji 1681 hiš z 9579 prebivalci, mej katerimi jih je samo 125 z nemškim občevalnim jezikom, in še ti imajo svoj glavni šotor v Sevnici (72) in v Rajhenbergu, kjer jih je 41 proti 429 Slovincem. Razmerje mej moškimi in ženskami je 4769: 4810. Ugodno je v tem okraju, da so občine že večje. Blanca šteje 2922, Sevnica 2059, Zabukovje 1798 prebivalcev. To so vsaj občine, ki so svoji nalogi lahko kos.

Okraj Brežice ima v 3110 hišah 17.723 prebivalcev, mej temi 575 Nemcev. Razen Brežic samih, kjer je cvet nemčurjev, 498 glav, Vidma s 24 in Bizelja s 25 Nemci, so skoro vse občine čisto slovenske. Tudi nahajamo veliko malih občin (204, 419, 314, 458 duš), a občina Bizeljska ima 3313, Videm 1637, Zakot 1563, Kapele 1539 prebivalcev. Vsi okraji v tem glavarstvu so v narodnem oziru ugodni.

Preostaje nam še okrajno glavarstvo Slovenj Gradec, sestavljeno iz sodn. okrajev Maribreg, Šoštanj in Slovenj Gradec, vkupe 6919 hiš in 41.126 prebivalcev, mej katerimi je 34.797 Slovencev, 6151 Nemcev.

V tem glavarstvu nahajamo v narodnem oziru najneugodnejši, to je Marbreški okraj, kjer je mej 10.485 prebivalci že 5.028 Nemcev, tedaj skoro 50%. Občine, kar jih je na Drave levem bregu so že močno raznarodovane, v Marbregu s 1067 prebivalci ni niti jedne slovenske duše. Na Muti 738 Nemcev, 123 Slovencev. Takraj Drave je že boljše, tu nahajamo še 3 čisto slovenske občine: Sv. Anton in sv. Primož in Janši vrh na Pohorji.

Nasproti pa je Šoštanjski okraj še izvrsten. V 2638 hišah ima 12.157 prebivalcev, mej katerimi je samo 180 Nemcev in nemškutarjev, izmed katerih jih biva v Šoštanjskem trgu samem 118, v Velenji 38. Drugi so po okraju razkropljeni, a velika večina vasij je čisto slovenska. Občine so prilicne in ves okraj jih šteje samo devet.

Slovenj Gradec broji 2203 hiše s 13.383 prebivalci, mej katerimi je 943 Nemcev, ki bivajo večinoma (742) v Slovenjem Gradcu samem, kjer je samo 238 Slovencev upisanih. Večina občin je čisto slovenska. Razmerje mej moškimi in ženskimi spolom 6531: 6852.

Tako smo površno pregledali vso slovensko Štajersko. Če se ozremo v nemški Štajer, vidimo, da jedino v okr. glavarstvu Weitz ni niti jednega

Slovencu, za tem pride Hartberg, kjer sta dva, Feldbach z 8. Bruch a. d. Mur z 10, Gröbring z 21, Murau s 74, Judenburg s 145, Ljubno s 396, Gradec z 615. Lipnica s 2146, Radgona s 3811 Slovenci. Lipniško polje, nekdanje popolno slovensko, podleglo je nemškemu poplavi, v vsem okraju je samo še 291 Slovencev. Boljša razmera je v Arveškem okraju, kjer je mej 17.317 prebivalci še 1852 Slovencev in specijalno v občini Kapla 1137 Slovencev proti 108 Nemcem, v Lučah pa že 5040 Nemcev proti 709 Slovincem. Znamenito pa je, da se nahajajo v posamičnih vaseh slovenske manjine broječe po 4, 8, 9 do 17 in več prebivalcev.

Jednake so razmere v Cmureškem in Radgonskem okraju, kjer nahajamo še dve čisto slovenski vasi in celo slovenske manjine 1, 2 in 3 prebivalcev, katere pa morajo prej ali slej se izgubiti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. januarja.

Zakon o podaljšani funkcijijske dobe občinskih in okrajnih zastopov s treh na šest let, katerega je sklenil **gališki** deželni zbor, zadobil je cesarsko sankcijo.

Adresni načrt, katerega je predložil Arnold v imenu zunaj strank stoječih skupin **hrvatskemu** saboru poudarja že večkrat skušeno zvestobo hrvatskega naroda, njega udanost prestolu in se pritožuje, da je skupna vlada prelomila ustavo z imenovanjem kraljevega komisarja. Hrvatski deželni sabor smatra za sveto dolžnost, odposlati regnikolarno deputacijo, katera ima sklepati o naredbah, kako popraviti rušenje ustave in pogodbe, kako preprečiti kaj jednacega v prihodnje. — Narodna stranka se je v ponedeljek zvečer posvetovala o Vojničevem predlogu. — V včerajšnji seji hrvatskega sabora objavil je podpredsednik Mirko Hrvat sklep tajne seje, da ves sabor obsojuje take neredne, in da jih v bodoče ne bode trpel, — a za zdaj je pa Marka Lončarić umaknil svoj predlog, da se izključijo starčevićevci iz osmih sej. Na to je Starčević izjavil, da neče savorove milosti, Lončarić pa je objavil, da kar se tiče Starčevića, ne umakne on svojega predloga, na to sabor zopet izključil poslednjega iz bodočih osmih sej s 34 proti 25 glasovi. Potem pa preide sabor k posvetovanju o Vojnovičevem predlogu.

V **ogerskem** državnem zboru se nadaljuje specijalna budgetna debata, in so že včeraj vsprejete potrebšine: dvora, ministerskega predsedstva, notranje uprave, Reke in okolice ter hrvatskega ministerstva.

Vnanje države.

Knez Peter Karagjoržević, zet **črnogorskega** kneza, prišel je s svojo soprogo Zorko v Temešvar obiskat svojega očeta, in ostaneta v tem mestu do pomladi.

„Pol. Corr.“ poroča se iz Petrograda, da so poslednji sledovi poškodovanj **ruskega** carja izginili tako da je car zopet popolnoma zdrav. Od tam se dementuje vest, da bi bilo poškodovanje carja atentat nihilistov. Dva morilca Sudejkinova so že neki prijeli v Vasilij Ostrovskem predmestju. Gospodinja stanovanja je neki v kljub prepovedi v sobi pospravljala, in pri tem našla krvavo perilo, ter to ovadila policiji. Koliko je v tem resnice še ne ve. — Berlinska „National-Zeitung“ pravi, da Giers ne pride na povabilo cesarja Franca Josipa na Dunaj, ker bi to nasprotovalo tradicijam; vendar bode z odlikovanjem vzprejet. — Kakor poljski listi poročajo, je ruski državni senat preklical naredbo z dne 2. januarja, ki prepoveduje židom v Rusiji bivati zunaj mest, kjer so stalno naseljeni in kupo-

Dnevnik, pravim slovenski dnevnik, se nikakor ne more in ne sme odtegovati svoji pravej nalogi ter mora sedaj pa sedaj v svojih uvodnih člankih obravnavati razna imenitna politična vprašanja, ki se motajo ali rešujejo pri raznih nabrazenih evropskih in neevropskih narodih. Primerne in dobre uvodne članke spisovati za dnevnik pa je nekaj teže ko hrške peči. Žal, danam sedaj še toli pomanjkuje spretnih moči za to nalogo! Da bi bil dnevnik zmerom dobro preskrbljen, morali bi mu pomagati možje, ki se pečajo z javnimi razmerami, možje, ki opravljajo razna državna opravila, možje, ki zastopajo in vodijo razne stranke, pred vsem možje, ki se ravno ne žive pri uredniški mizi, ki se ravno ne preživljajo s časnikarskim peresom. Veliki in uplivni angleški listi „Daily News“, zlasti pa „Times“ in „Star“ so zadobili svojo veljavo ter jo tudi ohranjujejo, da jim možje pri raznovrstnih imenitnih opravilih in veljaki iz najvišjih krogov družbinskega življenja pošiljajo svoje članke. Ali zastonj ali za dobro plačilo, to vprašanje pustimo v strani, ker gmotne razmere slovenskega časopisja so pač take, da se prstovoljni sodelavec naših časopisov ne sme nadejati

kakega plačila za svoje delovanje. Ravnajte se prvaki slovenski po izgledu angleških, francoskih in italijanskih veljakov. Naši državni in deželni poslanci so pač moralno zavezani, da bi sedaj pa sedaj poprijeli pero ter zlasti v slovenskih dnevnikih razpravljali najimenitnejša politična vprašanja in tako slovenskemu občinstvu pojasnovali načela, ki jih v javnem življenju vodijo. A žal, da mej njimi ni vztrpnih, požrtvovalnih in delavnih moči, razen polnoličnega duhovnika, ki „Slovenca“ res redoma zaklada s svojimi doneski. Pa kaj! zaslužka tu ni, prazne slave tudi ne, ko bi se prvaki držali dosedanje navade, da bi svojih spisov ne podpisovali z lastno tverdo. Takih člankov od zvedenih mož pa potrebujejo naši časopisi, dnevniki in tedniki. Ako pri dnevniku breme uvodnih člankov nosijo le jedne rame, ali če jih spisujeta redoma in neprestano tudi dva časnikarja, pretežavno delo je to za dalj časa: izpisariti se morata ter obnemoči, ker nemata časa, da bi nova politična vprašanja temeljito premišljevala ter za nje potrebnih podlog si poiskala in pridobljala. Zato so članki iz izpisanega peresa plitvi in razsodni čitatelj že po razmetanih vsakdanjih izrekih,

po praznih besedah brez pravega pomena mahoma zapazi, da je moral biti spisan tolik in tolik članek, ki je na prvej strani časopisa določeni prostor zamasil. Manjka mu osebne sile, manjka mu jedrnatega jezika, ki ga piše mož deslednega globokega prepričanja pa trdne železne volje; manjka mu one oživljajoče moči, s katero nas vse naravno in zdravo pridobiva. Bodimo odkritosrčni. Le redkoma se nahajajo pri našem časopisatelji združene vse one lastnosti, da more spisovati dobre politične uvodne članke. Spominam se oholega časnikarja, vsaj sam se za takega drži, ki se nasproti svojim prijateljem in znancem, celo proti mladim odvetnikom in beležnikom baha s svojo časnikarsko spretnostjo in politično izvedenostjo. Da bi svoje besede bolje podprl in samega sebe še nekaj bolj povzdignil, poudarja vsakemu, da je prečital vsega Voltairja in da še sedaj iz tega redoma zajema svojo modrost. Voltaire iz minolega stoletja pa denašnje časopisje, denašnje potrebe in razmere! Nevednežem nasproti se dela imenitnega ter se košati s svojo časnikarsko spretnostjo in politično zrelostjo, kateri pa v njegovem časopisu vsak razumnik kaj nizko ceni.

(Dalje prih.)

vati zemljišča. Preklicala se je ta naredba zaradi mnogih peticij pomeščikov, v katerih je dokazano, da se je vsled navedbe znižala cena zemljišč in hipotekarni kredit.

Iz Rima dohaja vest, da bode **italijanski** ministerski predsednik 23. t. m. predložil večini zbornice program delovanja za to parlamentarno zasedanje. Zbornica sama se je sešla prejšnji dan.

Konflikt mej **Francijo** in Kitajem bliža se odločitvi. Zastopnik kitajskega dvora pri francoske republiki, marquis Tseng imel je priti včeraj v Pariz. Kitajski diplomat dobil je najbrž nove instrukcije iz Pekinga, vsled katerih se je moral vrniti v Pariz, katerega je zapustil brž po vzetju Sontay-a. Ali marquis prinese nove predloge za sporazumljenje, ali pa ultimatum, še za gotovo ni znano, vendar je po novejših poročilih poslednje verjetnejše. Neko v „Deutsche Rundschau“ objavljeno pismo nekega tajnika marquisa Tsenga pravi naravnost, da v Pekingu vojna stranka dobi vedno več upliva, in še jasnejše se je izrazil kitajski vojaški attaché v Parizu, ko je rekel dopisniku časopisa „France“, da je vojna neizogibljiva. Največ nejevolje v Pariških časopisih vzbudilo je ono v „Deutsche Rundschau“ objavljeno pismo, zlasti jih je razjarila opazka, da Kitaj z zgubo Santaya še ni doživel Sedana. Ta opomin na pobitje v 1870. l. zdi se vsem jako nespodoben, in nekateti listi že povprašujejo, ali francoska vlada še more smatrati ga za oficijalnega zastopnika „Nebeške države“, drugi pa celo zahtevajo, da naj mu vlada takoj vrne potne liste. Pri takih okoliščinah ni čuda, da pri kitajskem poslanstvu taje prihod poslanika, kakor poročajo iz Pariza, vendar se misli, da je prišel včeraj incognito tja.

Iz Kajire se poroča: Na prigovarjanje **egiptovskega** vojnega ministra naročeno je iz Nubar paše, Abdel-Kader paše, Baringa in Wooda sestavljenem komitetu, kaj je storiti, ko se Sudan ne bi ostavil. Nekateri hočejo vedeti, da se bode najbrž odobril predlog, da se odpošlje bivši sultan Fadij, kakor egiptovski vazal za vladarja Kordofana in Darfurja v Chartum. — Govori se, da se je vse prebivalstvo na obeh bregovih Belega Nila izreklo za Mahdija. Vsaka zveza s temi deželami je pretrgana, in bojazen, da se posadka ne bode mogla umakniti iz Chartuma, je vedno večja. Znani tripolitanski „božji poslanec“ šejk Senussi prodira neki iz Tripolisa, da se pridruži Mahdiju. Govori se celo, da je vsa dežela mej Belim in Modrim Nilom že v Mahdijevih rokah. — Poročila iz Carigrada zagotavljajo, da Turčija nikakor neče ubogati Angležev, ki jej svetujejo, da bi zopet privojevala Sudan. To zadevo je že večkrat pretresoval sultan s svojimi ministri, a večina jih je te misli, da ta svet Angležev ni resen, zato je treba počakati, kako se stvari razvijó. Za zdaj bode Turčija pomnožila samo garnizije na zapadnem bregu Arabije, da zabrani Mahdiju poseganje v Mekiško in Djeddahsko okrožje.

Dopisi.

Iz Središča 16. jan. [Izv. dop.] Našo bralno društvo „Edinost“ je imelo v nedeljo 13. t. m. občni zbor. — Udeležba je bila prav obilna; obiskali so nas tudi sosedni Ormožani, njim na čelu neumorni dr. Geršak. — Volil se je nov odbor in ker se je dosedanji predsednik g. Šinko zaradi drugih poslov branil vodstvo društva še naprej prevzeti se je volil predsednikom g. Makso Robič, odbornikom ga gg. Šinko, Kočevar Ivan ml., Dogša Josip, Dogša Juri in Kolarič Iv. — Med zborovanjem se je kazala navdušenost in jedinstvo vseh navzočih in to najsjajnejše pri jedrnatem govoru g. dra Geršaka. Vršile so se napitnice na vrle Ormožane, na narodni trg Središki, na dosedajnega predsednika in ustanovnika društva „Edinost“ g. Šinka itd. — Da brez spevanja narodnih pesni nismo ostali, se razume, in za to se imamo v prvi vrsti društvenim udom iz Ormoža zahvaliti.

Priprave se delajo za „Vodnikov dan“ na 2. febr. t. l. s primernim programom; računamo na obilno udeležbo in na sijajen večer.

Ne moremo pa se odtegniti, se hvaležno spominjati dosedanjega društvenega prednika g. Šinka, ki se je v prvi vrsti za ustanovitev tega društva trudil, katero nam je sedaj zbiralšče in vesela nada na boljšo bodočnost. — Novemu vodstvu pa iz srca želimo dober uspeh.

Iz Litije 12. januarja. [Izv. dop.] V jednem zadnjih listov „Slovenskega Naroda“ v preteklem letu zagovarja nek g. D. . . . našo občino, in trdi, da ni potreba, da bi občina napravila vodnjak. Da bi dokazal, da te naprave, vseskozi prepotrebne naprave, nikako ne potrebujemo, navel je najmanj virkov, iz katerih zamoremo vode dobivati, posebno pa je svetoval v dopisu meni, da bi prevelike žeje ne poginil. Hvala vam gosp. dopisnik, verjemite mi, da mene ne žeja tako odveč, marveč da sem govoril in govorim izključivo le v imenu žejuega prebivalstva.

Res pritrditi vam moram, da imate prav, da je tu krajev, da si vode preskrbimo, a povedal bi vam pa tudi, da ste saj še par krajev pozabili. Oni virek, ki ga tako pouzdiguje in hvalite „Šegačev“ namreč ima res dobro vodo, a čujte, koliko časa pa potrebujete, da jo dobite jeden liter; nič manj ko cel četrt ure. Tedaj, ako tudi dobro vodo daje, zgubi vendar iz tega ozira popolno že svojo vrednost; jednak, ako še ne slabiji je oni pri cerkvi. Nikakor tedaj ni mogoče, da bi se tukajšnje ljudstvo s tem zadovoljilo, da imamo take borne virke. Zadrževala bi sicer jedne ali k večjem dvema hišama, nikakor ne morejo pa zadostovati osmim ali celo desetim. Jediní vir, ki bi utegnil občanom saj nekoliko zadostovati, bil bi oni, ki ga je tukajšnje rudarstvo pokazilo. Toda mesto, da bi se v gosp. dopisnik oklenil želje tukajšnjega ljudstva, da se vodnjak napravi, ker so rudarji vodo pokazili, uga-jajo mu misli občinskih očetov, s principom vodnjaka ni treba, saj ga mi ne rabimo. Čudno se mi le dozdeva, da neste videli, ko ste tako skrbno vse virke preštevali, one vode, ki pritaka čez mesarja Tinčeta dvorišče. Gotovo ta voda kinči trg, in mora tudi kaj posebno izvrstna biti, ali pa bi bili pogledali in našli kopališče jednega naših gospodov, ta voda mora še le izvrstna biti. Poleg teh bi bili morali tudi videti ono vodo ki leze onkraj kovača iz zemlje, in pri tem kazi vaše že tako povsem slabo živinsko sejmišče.

Da pa ne bodete mislili, da sem v posebno hudej žeji navezan samo na vaše virke, poleg tega pa tudi, da si v žeji veste pomagati, navel bodem še par virov in tokov. Ste bili tudi že kedaj nad glavarstvom gori. Tu vam je kaj izvrstna voda in še „Šegačev studenec“ se mora pred to vodo skriti. Onstran Litije pa teče kaj bister stndenček „v Fišarjevej dolini“ in še nekaj dalj napraj tako zvana „reka“. Vedite pa tudi, da je ona voda, ki v Šmartnu na trgu teče, tudi zelo dobra.

Toda naj zadostuje navedeno, ob jednem bodite pa prepričani, da vas občani ne bodo prej v miru pustili, dokler ne preskrbite vodnjaka. Saj se mora vsakemu mislečemu človeku preneumno dozdevati, da bi moral, ako hoče urno in saj nekaj vredno vodo imeti, kupovati jo. Ni li znabiti dolžnost vsake občine da zadovolji prvo in prepotrebno željo občine, da ji poskrbi brezplačno pri tem pa vender zdrave vode. Nikdo bi vam nič iz tega ozira ne očitil, ako bi bil trg ubožen, ako bi bilo težavno malo svoto, ki bi še v ta namen izdala, dobiti, a naš trg ima premoženje in tudi tržani neso brez premoženja, poleg tega mora pa tudi rudarsko vodstvo nekaj pripomoči, kajti ono pokvarilo nam je največji vir, zdaj pa mu je tudi dolžnost pripomoči, da se nove dobre vode poskrbi. Odgovor vaš, da radi poprave tukajšnje cerkve ni moči, da bi se vodnjak napravljaj je prepolno ničev. Sklenili ste v prvo, da cerkvi le streho poskrbite, in da, ako jo bodete prenovili hočete denar za prenovljenje nabirati. No da ste potolaženi, bodite zagotovljeni, da popravi cerkve ni nasprotnikov mej nami, marveč očitno tudi mi to željo izražamo, tedaj ne ovirajte tudi naše nujne želje in poskrbite, da se napravi vodnjak. Uverjeni bodite, da bomo priznali potem vašo izborni skrb za naše potrebe. K—cev.

Domače stvari.

— (G. superintendent Schack), bivši protestantski pastor v Ljubljani, prišel je včeraj obiskat svoje verne ovčice obojega spola, katere so mu pri tej priliki priredile „ein gemüthliches Beisamensein“ v hotel Evropa. Bila je vkupe vsa kolonija z Nemškega prisiljenih, deloma pa tukaj vzgojenih rodbin in zabava bila je prav mirna in dostojna. Vender moramo iz govora g. Schack-a za-beležiti in perpetuum nei memoriam par stavkov. G. Schack povedal je namreč, kje je Nemcev domovina „Wo ich wirke, da ist mein Vaterland!“ Zagotavljal je na dalje, da je v vednej duševnej zvezi z Ljubljano in da ima tukajšnja protestantska občina nalog „eine gewisse Pionnierarbeit zu verrichten.“ S tem ni sicer povedal za nas nič novega, a novo je to, da se kaj takega govori „sans gêne“ v javnem prostoru.

— (Oskrbnikom kaznilnice v Ljubljani) imenovan je g. Alojzij Poljanec, odvetniški koncipijent in nadčastnik v Ptui. Čestitamo!

— (50 let) bode prihodnje leto, odkar je češki skladatelj Škroup uglasbil prekrasno pesen „Kje dom je moj?“, ki se udomačila po vsem slo-

vanskem svetu. Čehi nameravajo pri tej priliki uzidati spominsko ploščo v hišo, v katerej je Škroup zložil prekrasni napev.

— (Nesreča.) Danes dopoldne ob 1/2 9. ur povozil je na oglu špitalskih ulic zraven prodajalnice g. Krisperja, 26 letno Marijo Hočevanjevo iz Gorenje Hrušice Josipa Zdražbe splašeni konj. Zdražba je peljal prašiče v Ljubljano. V Gruberjevi ulici pri znamenji pa je voz prehitro zavil, prašiči zleteli so raz voz in začeli cviliti, na kar se konj splaši, tako da je zletel Zdražba, njega hči in blavec raz voz in so se vsi trije poškodovali. Z vozom pa je dirjal konj skozi streliščne ulice preko cesarja Jožefa trga mimo stolne cerkve na mestni trg, kjer je dekle povozil, katero so težko na glavi ranjeno prenesli v bolnico. Konja ustavili so mestni policaji. Čuda, da se ni dogodilo več nesreč, ker je bilo na trgu vse polno ljudi.

— (Samomor.) Včeraj ob 1/2 7. uri zvečer ustrelil se je v hotelu „Pri Slonu“ posestnik Fran Hribar iz Jesenic na Dolenjskem s šestcevničnim velikim revolverjem v srce, da je bil takoj mrtev. Samomorilec ležal je slečen v postelji, vrata sobe pa so bile zaprta, a vender je ključ ven vzel, tako da je bilo strežkinji možno odpreti vrata z glavnim ključem. Poleg samomorilca ležal je revolver, ki je imel še 5 strelcev. F. Hribar je bil kacihi 50 let star, nadčastnik pri brambovih izven službe, zato so ga prenesli v vojaško bolnico. Oče F. Hribarja je bil v Jesenicah jako imovit vinski trgovec in posestnik in zapustil je sinu F. Hribarju gotovo do 100.000 gld. premoženja. A Fran Hribar ni štedil z novci in marsikateremu Ljubljancu bode še znano, kake zabave in plese je prirejal. Omenjen bodi samo znani „Garçonsball“ na starem strelišči. V družbi bil je najraje s častnikom in ponašal se je vedno kot kavalir. Sedaj g. Ničmanke hiša, velika dvenadstropna, na starem trgu bila je nekda j njegova. Zadnja leta šlo je z premoženjem Hribarja zmirom navzdol in tako bode poleg njegove bolezni (imel je putiko), glavni vzrok samomora. Našlo se je pri Hribarju le 1 gld. 12 kr. denarja in jako slaba obleka.

— (Pobegnila) je žena črevljarja R. v Judovskih ulicah predvčeraj zvečer, ne ve se kam. Vzela je seboj ves denar in zapustila možu listek, da je ne bode videl nikdar več. Mož jako žalosten, se je izrekel, da ne more brez nje živeti, šel je včeraj iskat jo v Celje, Maribor, Gradec, Dunaj, kamor je baje šla. Ako je ne najde, rekel je prijateljem, da i njega ne bodo več videli. O te nesrečne ženske!

— (Program) predpustnih vesellic narodne Čitalnice v Metliki l. 1884: 20. januarja tombola, petje in ples. 3. februarja Vodnikova svečanost, s slavnostnim govorom in sijajnim plesom. 17. februarja jux-tombola, petje, ples. 24. februarja maškara-rada in ples. 26. februarja finale. Pri Vodnikovej svečanosti in maškara-di svira mestna godba, in je pri teh dveh vesellicah vstopnina. Dame plačajo po 30 nov., gospodje po 50 nov., povabljeni nedruštveniki brez razločka po 1 gld. od osebe. Začetek vesellicam ob 8. uri zvečer. Odbor.

— (Vabilo k plesnej veselici,) katero priredi društvenim namenom v prid prostovoljna požarna bramba v Vipavi v nedeljo 20. januarja t. l. v prostorih g. Josipa Žvokelj-na, pri katerej svira vojaška godba c. kr. pešpolka iz Gorice. Mej počitkom petje. Začetek ob 7. uri zvečer. — Ustopnina proti izkazu vabila za gospode 1 gld.

Odbor.

— (Poljedelstvo. Po najnovijem izvorim slozio Petar pl. od Tartaglia-e) je naslov prav lepej hrvatske knjigi, katero je založil pisatelj sam, tiskal pa Milan Kerdić na Sušaku 1883. Knjiga ima 214 strani teksta, vrhu tega pa 82 jako lepih podob, vse gradivo pa je tako praktično in poučno razdeljeno, da bodeta strokovnjak in nestrokovnjak z enakim veseljem in z enakim pridom čitala to knjigo. Gosp. pisatelj navaja v predgovoru vse francoske, angleške, italijanske in nemške vire, iz katerih je zajemal, in po katerih je sam skozi 20 let poskušal, opazoval in uporabljal razne načine obdelovanja in njih uspehe. Mi imamo tedaj moža pred seboj, ki je teoretik in praktik, ki ima na razpolaganje tudi tako lep in gladek jezik, da bode vsak omikan Slovenec to knjigo brez težave čital. Priporočamo tedaj prav toplo to knjigo, kajti kakor pravi pisatelj v predgovoru: „Najstavnije narodno blagostanje jest ono, kojem je temelj poljodelstvo. — Izgled Francozka. — Naš je narod znat-

nom večinom poljedelski narod, dakle mora on u poljedelstvu tražiti izvore narodnog blagostanja.

— (Pri deželnej vladi v Serajevu) razpisano je: 1. Mesto nadinženirja v VIII. razredu. Plača 1400 gld., za stanovanje 200 gld., doklade 300 gld. 2. Mesto inženirja v IX. razredu. Plača 1000 gld., doklada 4000 gld., stanarina 200 gld. 3. Mesto polirja v IX. razredu. Plača 600 gld., stanarina 100 gld., doklada 300 gld. 4. Mesto tehničnega diurnista z 800 gld. na leto. 5. Štiri mesta određenih inženirjev v IX. razredu s plačo po 1000 gld., 200 gld. stanovnine in z doklado po 400 gld. 6. pet mest inženirskih pristav, mej katerimi štirje extra statum, v X. razredu. Plače 800, za stanovanje in doklado 400 gld. Prošnje do konca t. m. na skupno ministerstvo na Dunaji.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. januarja. Državno sodišče je zavrnilo pritožbo dr. Ploja in Jurtele glede sestave imenika veleposestnikov za okrajni zastop Ptujski zaradi inkompetence.

Razne vesti.

* (Škof in veliki župan.) V nekem komitatu na Ogrskem sešla sta se škof in veliki župan, ki sta oba dobila povabilo k seji v gosposko zbornico. Ko sta se pogovorila, in razložila drug drugemu, da bi v zbornici nasprotno glasovala, sklenila sta, da ostaneta doma, ker bi njijina glasova drug drugega uničila, tedaj bi nič ne pomenila rezultata.

* (Nemški vojni zaklad.) V kratkem pojdeti dva člana komisije nemških državnih dolgov v Spandau ogledovat stolp, v katerem je spravljen nemški vojni zaklad. Uhoč k temu zakladu je mogoče samo, ako oba člana komisije ob enem utakneta ključa v ključavnico. Potem se pride v rotundo, kjer je spravljenih svetlih 120 milijonov mark, ki se smejo porabiti samo v skrajnej državni potrebi v vojni. Ta veličanska svota je spravljen v 12 oddelkih, katerih je vsak zopet razdeljen v dvajset pododdelkov, tako da je v vsakem jeden milijon mark. Vsak milijon je v 10 možnjah, v vsakej 100.000 mark.

Poslano.

Slavnemu mestnemu magistratu
v Ljubljani.

Javna nevarnost na Sv. Petra predmestju v ponočnem času postala je zadnji čas tu in tam tolika, da se pošten človek več ne upa v ponočnem času iti na Sv. Petra predmestje, ako ni k temu prisiljen, da ima svoje posestvo ali stanovanje v tem predmestju, ali pa mu je po svojem poslovanju na vsak način potrebno iti tamkaj mimo. V celih trumah in posameznih zbirajo se razni nevarni, mnogokrat že kaznovani postopači, posebno okoli „Znamenja“ in napadajo ali posamične poštene ljudi ali pa tudi cele družbe, katere se vračajo domov, da, celo c. kr. vojake, v najboljšem slučaju z grdičinami psovskami, navadno pa telesno, kar se je zgodilo v prav kratkem času ponovljeno mnogim jako mirnim odličnim osebam. Ta javna nevarnost je za nas prebivalce Sv. Petra predmestja neugodna, kajti nismo le posebno gostilničarji škodovani na svojej obrti, ampak v nevarnosti so tudi naše osebe, kakor tudi osebe onih, kateri zahajajo k nam. In vender plačujemo podpisani posestniki in prebivalci Sv. Petra predmestja iste davke in davščine, ko drugi prebivalci Ljubljanskega glavnega mesta, tedaj nujno prosimo, da mestni magistrat temu neznosnemu stanju o ponočnem času energično konec napravi, in to v prvi vrsti po organih javnega redarstva (policiji), katere, ako njih dosedanje število ne zadostuje, naj primerno pomnoži, v drugej vrsti pa po številnejši boljši razsvetljavi. Prebivalci na Sv. Petra predmestju so trdno uverjeni, da bode sl. mestni magistrat temu javnemu pozivu nemudoma ustregel

in tako skrbel za javno varnost tega dela prebivalstva Ljubljanskega mesta.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1884.

Posesniki in prebivalci
Sv. Petra predmestja.

(41)

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec priporočati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodnom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (690—3)

Listnica upravnštva: Gosp. J. V. v Bistri. Plačano do 20. junija 1884. — Gosp. J. H. v Benetkah. Prejeli naročnine 5 gld. 46 kr.; plačano do 31. marca 1884. — Gosp. prof. M. M. v Nižnem-Uralskem. Za 25 rubljev dobili 29 gld., od tega oddali „Ljubljanskemu Zvonu“ po 5 gld. 60 kr. za vsakega naročnika, ostane tedaj za „Slovenski Narod“ 17 gld. 80 kr.; za vse leto stane naročnina v Rusiji 22 gld., treba tedaj še 4 gld. 20 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v min.
15. jan.	7. zjutraj	738.07 mm.	— 8.2° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	736.45 mm.	— 2.6° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	739.16 mm.	— 5.4° C	sl. szh.	jas.	snega.

Srednja temperatura — 5.4°, za 3.0° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 16. januarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	20
Ječmen	4	71
Oves,	2	92
Ajda,	5	4
Proso,	5	20
Koruza,	5	40
Leča,	9	—
Grah,	9	—
Fižol	9	50
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	60
„ povenjen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jaica, jedno	—	3
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	56
Svinjsko	—	54
Koštunovo	—	38
Kokoš	—	48
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	16
Slama,	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dne 16. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 50	kr.
Srebrna renta	80 „ 05	„
Zlata renta	100 „ —	„

Vožne liste
slovensko-nemške in nemške
priporočila po najnižje ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Elektro-homeopatija.

Nova znanost.

Nova elektro-homeopatično zvezdata sredstva

za ozdravljenje vseh bolezni, in ž njimi se ne more meriti v učinku nikaka dozda znana homeopatična sistema.

Brošura zastonj in franko.

A. Sauter, homeopatična centralna lekarna v Genfu.

Zaloga za Kranjsko:

v Ljubljani pri lekarju Erazmu Birschtzu.

(43—1)

Od visoke vlade

švedskega kralja
privilegirani

Njeg. Veličanstva

dr. Fr. Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam brezov sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in trda.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogere, nesno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. Cena vrtu z navodnom vred 1 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji lekarnarji; glavna zaloga na Dunaji pri W. Henn-u.

(511—11)

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz 5,

v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz 5,

v hiši društva.

Društvena akcija	frank.	79,368.882.80
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1881	„	15,412.821.75
Izplačnice zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	„	128,300.630.—
V slednjem dvanajstmesečnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za	„	67,185.575.—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 25 letih na uloženi ponudbah več kot	„	1,077,022.110.—

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Val. Zeschkotu.

(162—11)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armid.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.